

ווי לאַנון דניימי שנתא בחוריהון, לא ידעי
ולא מסתפלן אין יקומון בדינא
דחושפן אתפקד, (דף ע"ב) פד אסתאב גופא,
ונשמתא שטיא על אנפי דאוריא דטיהרא,
וסלקא ונחתא, ותרעין לא מתפתחן,
מתגלגלן פאכנין בגו קוספיתא. ווי לון מאן
יתבע לון, דלא יקומון בעדונא דא בגו דוכתי
דענוגי דצדיקיא, ואתפקדון דוכתייהו.
ואתמסרון בידי דדומה, נחתי ולא סלקי.
עלייהו כתיב, (איוב ז) פלה ענן וילך פן יורד
שאול לא יעלה.

בההיא שעתא אתער שלהובא חד מסטר
צפון ובטש בארבע סטרי עלמא
ונחית ומטי בין גדפי דתרנגולא ואתער ההוא
שלהובא ביה וקרי, ולית מאן דאתער בר
אנון זכאי קשוט דקיימי ואתערו באורייתא.
וכדין קדשא בריה הוא וכל אנון צדיקיא
דבגו גנתא דעדן צייתי לקליהון. כמה דאת
אמר, (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים
מקשיבים לקולך השמיעני:

ויאמר יי אל אכרם, מה כתיב לעילא (בראשית
א) וימת ה' על פני תרח אביו וגו'.
מאי איריא הכא, אלא עד ההוא יומא לא
היה בר נש דמית בחיי אבוי בר דא, וכד
אתרמי אכרם לנורא אתקטיל ה'רן, ובגין דא
נפקו מתמן (מאן קטיל לון לתרו, אלא בינו דרמו אכרם לנורא
דכשראי, אחגלי עליה קדשא בריה הוא ושוכיה, ונתה ה'רן אחוי קאי תמן.
אמרו כשראי בגין וכוותיה דה'רן אשתויב, מיד נפק שלהובא דאשא ואוקריה
לתרו, הדא הוא דכתיב וימת ה'רן על פני תרח אביו. ואית דאמרי
נרעא דתרח לית אשא שלמא ביה, אבל נרמי לתרו לנורא, ואי לא איתוקד
נדע פודאי דלא שלמא נורא בנרעיה, מיד רמי לית לתרו לנורא ואתוקד ותהו
תרח אבוי קאים תמן הדא הוא דכתיב וימת ה'רן על פני תרח אביו.

אוי לאותם שישנים ושנה
בנחיריהם, לא יודעים ולא
מסתפלם איך יקומו בדין
כשהחשבון נמנה, כשנטמא
הגוף, והנשמה משוטטת על פני
האזיר שמאיר ועולה ויורדת,
והשערים לא נפתחים,
ומתגלגלים פאכנים בתוך
הקלע. אוי להם! מי יבקש אותם
שלא יקומו בתענוג הזה? בתוך
המקומות של ענוגי הצדיקים
ונפקד מקומם. ונמסרים בידי
דומה, יורדים ולא עולים.
עליהם כתוב (איוב ז) פלה ענן וילך
פן יורד שאול לא יעלה.

באותה השעה מתעוררת
שלהבת אחת מצד הצפון, ומכה
בארבעה רוחות העולם, ויורדת
ומגיעה לבין פני התרנגול,
ומתעוררת בו אותה השלהבת
וקורא. ואין מי שמתעורר, פרט
לאותם צדיקי האמת שעומדים
ומתעוררים בתורה. ואז הקדוש
ברוך הוא וכל אותם הצדיקים
שבתוך גן העדן מקשיבים
לקולם, כמו שנאמר (שיר ח)
היושבת בגנים חברים
לקולך השמיעני.

ויאמר ה' אל אכרם. מה כתוב
למעלה? (בראשית יא) וימת ה'רן על
פני תרח אביו וגו'. מה אמר
כאן? אלא עד אותו היום לא
היה אדם שמת בחיי אביו פרט
לזה, וכשנזרק אכרם לאש,
נהרג ה'רן, ומשום זה יצאו משם.
מי תרג את ה'רן? אלא ב'רן שהשליכו את אכרם
לאור כשרים, התגלה עליו הקדוש ברוך הוא
והצילו, ותהו ה'רן אחיו עומד שם.

אמרו הכשרים, בשביל וכוותו של ה'רן נצול. מיד
יצאה שלהבת של אש ושרפה את ה'רן. והו שכתוב
וימת ה'רן על פני תרח אביו. ויש שאמרים שאין
שולמט אש בורעו של תרח, אבל נשליך את ה'רן
לאש, ואם לא יבער, נדע ודאי שאין שולמט האש בורעו. מיד השליכו את ה'רן לאש (גשרף) ותהו תרח אביו עומד שם. והו שכתוב וימת ה'רן על פני
תרח אביו.